

deltaget i Fægtningen ved Ifted og Forsvaret af Frederiksstad 1850, samt i Forsvaret af Dybbøllstillingen 1864. Under Forsvaret af Frederiksstad erholdt han et Saar i venstre Ben, der i den senere Tid har forulempet ham i den Grad, at Bataillonnen maatte anse ham for stedse uskikket til at Krigstjeneste. — Den 1ste Januar 1868 modtog han Hæderstegnet for 16 Aars tro Tjeneste, og den 25de Juli 1875 benaadede Hans Majestæt Kongen ham med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Den 30te November 1878 indsendte han et Andragende til Krigsministeriet om Invalideforpørgelse eller en aarlig Understøttelse, og gaves deri en udførlig Fremstilling af hans Sag. Han oplyser deri, at, da han blev fremstillet for Kassationskommissionen, var han syg og endog meget lidende, men befandt sig i den kraftigste Alder af ikkun 42 $\frac{1}{2}$ Aar og, saavidt ham bevidst, i Besiddelse af usvækkede Mand- og Legemskræfter, ligesom han aldrig havde viist Mangel paa Gode, Flid og Interesse for Tjenesten, ei heller ved hans Opførsel i eller udenfor Tjenesten havde paadraget sig nogen Dabel endfige Straf. Han maa derfor antage, at Beslutningen om hans Afstedigelse maa have en udenfor hans personlige Forhold og Egenstaber liggende Grund og at den enten maa være opstaaet hos eller bibragt Bataillonschefen ikke længe efter, at han havde overtaget Bataillonnen. Vel har han et Par Gange under længere Marschture eller langt udgaaende Øvelser bedt om Lættelse, hvilket er ifet mindre af Hensyn til hans egen Person end for at skaane Musikkorpset; men dette synes at være blevet noteret som Mangel paa Udholdenhed for hans Bedkommende. Under en større langt udgaaende Øvelse (Silkeborgturen) under Veirfamlingen 1875 blev han træt og kom til at kjøre henved 2 Mil; men dette var Tilfældet med Mange. Dagen efter fik Korpplæge Melstøns Ordre til at undersøge ham, hvad viist var ligesaa paafaldende for Lægen som for Andrageren, og Lægen udtalte ogsaa for ham, at han ikke kunde finde Feil eller Svagheit hos ham. Om trent 3 Maanedere derefter blev han atter kaldt til Lægen, som sagde: „Nu er det galt igjen, Obersten vil absolut have Dem kasseret“. Andrageren indvendte, at der var jo ikke passeret Noget siden sidste Gang, hvad Lægen indrømmede, men spjæde til, at han nu var nødt til at indberette, at Andrageren havde et fastgrovet Ar paa venstre Ben efter et Stubsaar fra Affæren ved Frederiksstad 1850. Obersten lod ham nu kalde til sig og sagde ham, at han maatte lade ham stille for Kassationskommission; men efter indtrængende Anmodning fra Andrageren lod han sig nøie med at gjøre Indberetning til Brigaden. Om trent midt i Marts blev han syg og, som han antog, af Fortjøjelse, hvad der kunde være meget naturligt, da Musikkorpset ofte maatte staa en hel Time udenfor Brigadefestens Kvarter og blæse i strengt Veirligt. Han fik Høvelse i Benene og Smertter over Lænden, men uden at blive underkastet nogen alvorlig Lægebehandling. Senere erfarede han, at Lægen ansaa disse Tegnsom Symp-toner paa Nyresygdom. I denne stærkt lidende Tilstand var det, at han blev fremstillet for Kassationskommissionen og kasseret. Lægerne syntes meget uenige om Undersøgelens Resultat, men hvorom Uenigheden dreiede sig, veed han ikke. Man trostede ham med, at han foruden sin Pension vilde opnaa Invalideforpørgelse; men paa herom indgivne Andragender har han stadig faaet Afslag, skjøndt det synes at fremgaa af Afstedbeviset, at Kassationskommissionen mener, at hans Ujensdygtighed nedstammer fra Stubsaaret, og i en fra Frederiks Hospital udstedt Lægeattest udtales det, at Andrageren i flere Aar har lidt af en kronisk Nyresygdom, som han har paadraget sig i sin Tjeneste og rimeligvis paa Grund af uheldige klimatiske Forhold under denne.

Udvalget foreslaar denne Sag henvist til Krigsministeren, idet man tillige maa ønske Omstændighederne ved Andragerens Afstedigelse nærmere undersøgte.

I Genhold til Foranstaaende fremsættes følgende Indstilling:

Af Udvalget:

(Bet. Nr. 64). Andragende fra affstediget Hornblæser, Dannebrogsmænd C. F. Steinert henvises til Krigsministeren.

Berg.

Bille.

Boisen,
Formand.

Bust.

Bønloffe.

Dam,
Sekretær.

Dinesen.

Holstein-Ledreborg.

Hørup.

Lh. Nielsen.

M. Pedersen.

Scavenius.

Scharling.

H. Sørensen,
Ordfører.

Winther.